

Umíš češtinu?

umimcestinu.cz

Umíš češtinu?

umimcestinu.cz

Umíš češtinu?

umimcestinu.cz

Umíš češtinu?

umimcestinu.cz

Umíš češtinu?

umimcestinu.cz

Umíš češtinu?

umimcestinu.cz

Umíš češtinu?

umimcestinu.cz

PSANÍ PŘEDPON s(e)-, z(e)-, vz(e)-

s(e)- směřování dohromady (na jedno místo):
stočil se do klubička, slétají se do hejna, sesedli se do hloučku

s(e)- směřování z povrchu pryč:

děšť spláchl prach, setřela si pot, smazali tabuli
s(e)- směřování shora dolů:

snášel se k zemi, sjeli ze svahu, seskočil ze schodů
vz(e)- směřování vzhůru: *ptáci vzlétli, drak se vznášel, vlna se vzedmula*
z(e)- dokončení děje: *hodně ztloustl, listy zhnědly, stál jako zkamenělý*
z(e)- výsledek děje (stát se nějakým): *listí zežloutlo, byla zmoklá a zmrzlá*

Ustálené případy:

schovat (se), skončit, spálit, spáchat, stěžovat si, strávit, slevit; zlevnit, zkoumat, zpívat, zkoušet, zpovídat, způsob (+ slova od těchto slov odvozená)

PSANÍ mě/mně

Zájmeno já:

2. a 4. pád **mě**
obešli se beze mě, pozval i mě

3. a 6. pád **mně**
došel ke mně, lhal o mně

Pozor!

Ve 3. pádu bez předložky a bez důrazu píšeme **mi**:
půjčila mi tužku, odpustil mi

Příslovce

Končí-li přídavné jméno **-mý**, píšeme **-mě**:
němě (němý), střídme (střídmy), zřejmě (zřejmý)
Končí-li přídavné jméno **-mný**, píšeme **-mně**:
tajemně (tajemný), temně (temný), upřímně (upřímný)

Zapamatuj si!

umět (umí), rozumět (rozumí), měl (má), kromě (krom), osamělý (sám) zapomněl, vzpomněl, pomněnka (pomni), domněnka (domnívat se), tamější (tam + ější), tamní (tam + ní), uzemnění (uzemnit)

ODVOZOVÁNÍ SKUPIN SOUHLÁSEK

Skupiny souhlásek

na styku kořene s předponou/příponou vyslovujeme zjednodušeně, ale píšeme všechna písmena:

[vítěstv] vítě**z** + **ství**
→ vítě**z**ství
[rozlobený] ro**zz**lobený
[bohactví] bo**h**at**st**ví
[sleský] sle**z**ský

Pozor, výjimka!

V českých slovech nikdy nepíšeme **-ss-/-sš-!**

Brandýs + ský
→ brandý**sk**ý
Brandýs + ští
→ brandý**šť**í
(ale Dobříš + ský/ští
→ dobří**š**ský/dobří**šť**ští)

ZMĚNY SOUHLÁSEK

k → **c**: *Řek – řecký, otrok – otrocký, Turek – turecký*

h → **ž**: *Bůh – božský, Praha – pražský, noha – nožka*

ch → **š**: *slaboch – slabošský, střecha – střešní, blecha – bleška*

z → **ž**: *ohrozit – ohrožení, mráz – mražený, odraz – odražený*

c → **č**: *ulice – ulička, kopeč – kopeček, samec – samčí*
t → **c**: *vrátit – vracet, plat – placený, obrat – obrácený*
d → **z**: *seřadit – seřazený, obsadit – obsazený, vyhladit – vyhlazený*

dvě stejné souhlásky na styku kořene s předponou/příponou...

- vyslovujeme jako hlásku jedinou:
bylinný [byliný] čaj, denní [dení] tisk
- vyslovujeme obě hlásky (kvůli významu slova):
nejjistější zpráva (nejzaručenější) × nejistější člověk (váhavější)
poddaný muž × podaný hrnek

PSANÍ PŘEDPON s(e)-, z(e)-, vz(e)-

s(e)- směřování dohromady (na jedno místo):
stočil se do klubička, slétají se do hejna, sesedli se do hloučku

s(e)- směřování z povrchu pryč:

děšť spláchl prach, setřela si pot, smazali tabuli
s(e)- směřování shora dolů:

snášel se k zemi, sjeli ze svahu, seskočil ze schodů
vz(e)- směřování vzhůru: *ptáci vzlétli, drak se vznášel, vlna se vzedmula*
z(e)- dokončení děje: *hodně ztloustl, listy zhnědly, stál jako zkamenělý*
z(e)- výsledek děje (stát se nějakým): *listí zežloutlo, byla zmoklá a zmrzlá*

Ustálené případy:

schovat (se), skončit, spálit, spáchat, stěžovat si, strávit, slevit; zlevnit, zkoumat, zpívat, zkoušet, zpovídat, způsob (+ slova od těchto slov odvozená)

PSANÍ mě/mně

Zájmeno já:

2. a 4. pád **mě**
obešli se beze mě, pozval i mě

3. a 6. pád **mně**
došel ke mně, lhal o mně

Pozor!

Ve 3. pádu bez předložky a bez důrazu píšeme **mi**:
půjčila mi tužku, odpustil mi

Příslovce

Končí-li přídavné jméno **-mý**, píšeme **-mě**:
němě (němý), střídme (střídmy), zřejmě (zřejmý)
Končí-li přídavné jméno **-mný**, píšeme **-mně**:
tajemně (tajemný), temně (temný), upřímně (upřímný)

Zapamatuj si!

umět (umí), rozumět (rozumí), měl (má), kromě (krom), osamělý (sám) zapomněl, vzpomněl, pomněnka (pomni), domněnka (domnívat se), tamější (tam + ější), tamní (tam + ní), uzemnění (uzemnit)

ODVOZOVÁNÍ SKUPIN SOUHLÁSEK

Skupiny souhlásek

na styku kořene s předponou/příponou vyslovujeme zjednodušeně, ale píšeme všechna písmena:

[vítěstv] vítě**z** + **ství**
→ vítě**z**ství
[rozlobený] ro**zz**lobený
[bohactví] bo**h**at**st**ví
[sleský] sle**z**ský

Pozor, výjimka!

V českých slovech nikdy nepíšeme **-ss-/-sš-!**

Brandýs + ský
→ brandý**sk**ý
Brandýs + ští
→ brandý**šť**í
(ale Dobříš + ský/ští
→ dobří**š**ský/dobří**šť**ští)

